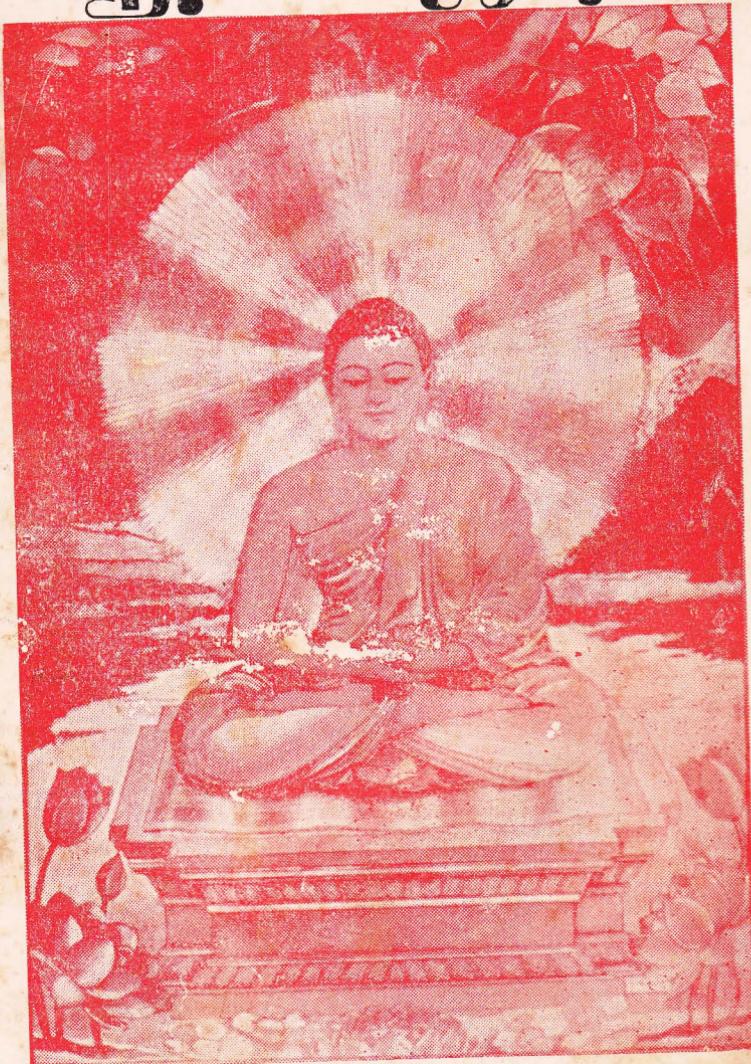

ஷத்மேஸாத

“கொதம புத்தர்”

ஆத் ம

ஜோதி.

(ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு)

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆயமே.

...சுத்தான்தர்...

சோதி 11 சுடர் 7. விகாரி (ஙூ) வைகாசி 1-5-59.

- பொருளடக்கம் -

பேரின்பத் தெள்ளமுது	193
அன்பின் வெற்றி	194
தீபேத்தின் சமய வளர்ச்சி	195
புத்தரைப் போற்றுவோம்	200
அண்ணல் ஏற்றிய தீபம்	201
அபேதானந்தர்	204
யோக ஆசனங்கள்	207
அன்பு-இன்பம்-அமைதி	210
சாந்தியே வாழ்வின் சம்பூர்ணம்	214
ஸ்ரீ சைதன்யதேவா அபேதானந்த ரூபா	216
துக்க நிவர்த்தி	220
பக்திக் கடல் அலை 2.	222
மந்திர மகிழமை	223

ஆத்மஜோதி சுந்தர விபரம்

ஆயுள் சந்தா ரூ.75-00 வருடசந்தா ரூ. 3-00
— தனிப்பிரதி சதம் -30 —

கொரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்.
பதிப்பாசிரியர்: நா. முத்தையா.

ஆத்மஜோதி நிலையம்-நாவலப்பிட்டி (சிலோன்)

பேரின்பத் தெள்ளமுது

(மகரிஷி சுத்தானந்தர்)

மறைக்கோ பலபல மதங்க்கோ பலபல
வகைவகை முரண்கள் பலவாம்

மனிதமதி யாலே வகுப்புண்ட விதிகள்பல
வாதிபே தங்கள் பலவாம்
குறைமல்கு கோடிநூற் சுமைகொண்டு பரசுகக்
குன்றின்மிசை யேற வசமோ?

கோதற்ற வாதற்ற குறியற்ற தூயநெறி
குணமூன்று மற்ற நிலையே!

நிறைவான நின்னேடு நீயாய் நிறைந்திடு
நிரந்தர சுதந்தரத்தில்

நீநான் அவன் அவள் அதுவென்னு மூலகற்ற
நிர்மலா எந்த மருளாய்

அறைவாத மதபேத மணுகாத நுட்பமே
அத்வைத சித்தாந்தமே!

ஆன்மாரி பூரண அகண்டசுக வாரியே
அறிவான பர தெய்வமே! 19

எத்தனை மதங்களுள் எத்தனை வகுப்புகள்
எத்தனை பிரிவினைகள்

எத்தனை மடங்களின் கெத்தனை தடைகளின்
கெத்தனை எதிர்க் கடைகள்

எத்தனை கொள்கைகள் கொத்தனை கோலங்க
கொத்தனை மதப் பித்துகள்

எத்தனை முக்குண விகாரங்கள் அத்தனையும்
என்னவோ ரெண்ணு முன்னோ!

இத்தனையு மல்லா திருந்தபடி யென்றும்
இருந்திடும் ஒருமை தருவாய்!

இவ்வொருமை நிலையிலே இதயத் திருப்பதே
இயல்பாகு மின்பநிலையே

அத்தனை யதுவே யடைவதற் கரியநிலை
ஆராய்ந்த வண்மை இதுவே,

ஆன்மபாரி பூரண சுகானந்த வாரியே
அறிவான பர தெய்வமே! 20

அஹபின் வெற்றி.

(சுவாமி சத்பவானந்தர்)

—*

முன்பு பல பிறவிகளில் தன் உடல் வாழ்க்கை யைப் பிற உயிர்களுக்காகத் தியாகம் செய்த தின் விளைவாகக் கொதமர் இப்பிறவியில் புத்தர் ஆனார் என்பது கொள்கை உள்ளத்தில் உறைந்து இருக்கும் உணர்வே உறையாக வடிவெடுக்குமானால் அதுநிறை மொழி ஆகிறது தியாக மூங்ந்தியாகிய கொதமரது நிறைமொழியின் வேதத்தை அளக்க யாரே வல்லவர் பிம்பிசார வேந்தனும் அவனைச் சாந்திருந்த வேதி யரும் இந்நிறை மொழி கேட்டு நடுங்கிப் போய்விட டனர். உயிர்வதையோடு கூடிய வேள்வி வில்லங்கம் இனி வேண்டாம் என்று ஒருங்கே முடிவு கட்டினர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இப்பரத கண்டத்தில் இருந்து வந்த உயிர்வதையோடு கூடிய யாகங்களை ஒழித்த பெருமை புத்தர் பெருமானுக்கே உரியது கேட்டின் துணைகொண்டு உலகிலுள்ள கேட்தனை அகற்ற முடியாது நலத்தின் துணை கொண்டே உலகில் உள்ள கேட்டை அகற்ற முடியும் என்பது அவரது துணிபு. சித்தார்த்த பிட்சவின் வரலாற்றை கேள்விபட்ட பிம்பிசாரமன்னனுக்கு அவரைவிட்டுப் பிரிய மனம் வாயில்லை. செங்கோல் தாங்குதற்கு உரிய கையானது பிட்சாபாத்திரத்தைத் தாங்குவது. தகாது என்று அவன் தடை சொன்னான் மங்கை ஒருத்தியை மனந்து கொண்டு தன் மாளிகை பிலேயே வந்திருக்க வேண்டுமென்றும் தனது நாடெ ங்கும் சன்மார்க்கத்தைப் புகட்ட வேண்டுமென்றும் தனக்குப்பிறகு கொதமர் தன் தேசத்து அரசன் ஆக வேண்டுமென்றும் வேண்டுக்கொண்டான். அதற்கு அம்முனிவர் இசையவில்லை. தலைசிறந்த இராச்சியத் தையும் மங்கையர்க்கு அரசி ஒருத்தியையும் துறந்து விட்ட தமக்கு அவைகளின் நிழல் போன்றவைகள் தேவையில்லை என்றார். தாம் இன்னும் புத்தன் (நிறைஞானி) ஆகவில்லை என்று அவர் இயம்பினார் அதற்காக அவர்க்கயையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தார்.

—*

தீபேத்தின் சமய வளர்ச்சி!

(ஆசிரியர்)

—*

உலகின் முகடாக விளங்கும் தீபேத்து ஆங்குநடங்குள்ள புரட்சிகரமான அரசியல் மாறுதல் காரணமாக உலகின் கவனத்தை இன்று ஈர்த்து நிற்கின்றது. இச்சங்தர்ப்பத்தில் அங்நாடு நெடுங்காலமாக 'மஹாயன' பெளத்த மதத்திற்கு செய்துள்ள அரும் பெரும் பணியைப் பற்றியும், அங்குத் தோன்றிய மகான்கள் சிராது வரலாறு குறித்தும் ஆராய்வது சாலவும் பொருத்த முடைத்தாயிருக்கும் என நம்புகின்றேம்.

சீனத்தை வடக்கிழக்கு எல்லையாகவும், இந்தியாவைத் தென் மேற்கு எல்லையாகவும் கொண்டுள்ள தீபேத்தில் தொன்று தொட்டே இவ்விரு பழம்பெரும் நாடுகளின் பண்பாடும். நாகரிகமும், பரவியிருந்தது எனலாம். இங்நாட்டைச் சூழவுள்ள நேர்பாளம், வுட்டான், சிக்கிம், மங்கோலியா முதலானங்நாடுகளைப் போலவே இங்கும் பெளத்தமதமே ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்துள்ளது.

ஏழாம் நூற்றுண்டில் தீபேத்தை ஆண்ட 'சோங் ஸ்டென்' என்னும் மன்னன் பெளத்த மதத்தைச்சார்ந்த சீன இளவரசி ஒருத்தியையும். கொதம புத்தரின் பிறப்பிடமான நேர்பாள நாட்டின் மன்னன் ஒருவனது புத்திரியையும் தன் மஜைவியாகக் கொண்டதே பெளத்தமதம் தீபேத்தில் தொடங்கியதற்குக் காரணமாகும். ஆனால், அது அங்கு வேருன்றச் செய்த பெருமை அக்காலத்தில் இந்தியாவின் 'ஒக்ஸ்லேட்' எனப் புகழ்பெற்ற நாளங்தா சர்வகலாசாலையில்தத்துவ-யோகப் பேராசிரியராய் இருந்தழீபத்மசம்பவரைச் சார்ந்ததாகும். இவர்காலம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றுண்டு என்பர். சீனத்தில் தியானபெளத்தத்தை நிலைநாட்டிய போதி தருமரைப் போல இவ

ரும் தென்னுட்டைச் சார்ந்தவர் ஆவர். இவர் நெடுங்காலம் கன்னியா குமரியில் மந்திரயோகமும், தந்திரப்பயிற்சியும் செய்ததாகத் தெரியவருகிறது.

பிற்காலத்தில், தீபேத்தில் வளர்ந்த பெளத்த மதத்தை முக்கிய மூன்று பிரிவுகளுள் அடக்கலாம்: முதலாவது, கி.பி. இரண்டாவது நூற்றுண்ணாண்டில் இந்தியாவில் நாகார்ச்சனங்கள் நிறுவப்பட்ட மதத்தியாமிகத்தை (நடுப்பாதை)ப் பின்பற்றியது. இப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் வைதிகர்கள் என்றும், மஞ்சள் தொப்பிக்காரர்கள் என்றும் அழைக்கப் பெறுவர். இவர்களின் தலைவரே இகபர மிரண்டிற்கும் அதிகாரம் பூண்ட தலை லாபா ஆவர். இவர், குறித்த மதத்தினரால் இறையாக வணங்கப்பெறுவர்.

இரண்டாவது, மகா முத்திரை மதமென வழங்கப்படும் இஃது இங்நாளில் ‘கர்க்கியுற்ப’ குருபரம் பரையாகக் கருதப்படுகின்றது. இப்பரம்பரையில் பதினெடுராம் நூற்றுண்டில் தோன்றியவர் இன்று உலகப் பெரியார்களுள் ஒருவராக மதிக்கப்பெறும் மகா யோகி மிலதெறப்பா என்பவராவராம். இவரது அற்புத வாழ்க்கையைப் பற்றியும், அபார சித்திகள் குறித்தும் சில விபரங்கள் இக்கட்டுரையின் இறுதியிலே இடம்பெறும்.

மூன்றாவது: ஆதி-யோக மதமாகும். இது மூன்னரே குறிக்கப்பட்ட பத்மசம்பவரின் உபதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இம்மதக் கொள்கைகளான மந்திர தந்திர சாத்திரங்கள், யோக சாதனைகள் முதலியன அக்கால மன்னானா ‘தீசோங்குசன்’ என்பவரின் ஆதரவில் தீபேத்தின் தலை நகரமான லாசாவின் தென்கிழக்கே ஜம்பது மைல் தூரத்திலுள்ள சாம்பே என்னும் இடத்தில் நிறுவப்பட்டதுறவிகள் சங்கத்தின்மூலம் அங்நாடெங்கும் பரவி வந்துள்ளன. இக் கூட்டத்தினர் தீபேத்து மொழியில்

சிவப்புத் தொப்பியினர் என அழைக்கப் பெறுவர். மேலே விபரிக்கப்பட்ட மூன்று மத சம்பிரதாயங்களையும் பற்றிச் சுருங்கக்கூறின் அவை மனிதனின் ஆத்மீக வாழ்க்கையின் படிகளாக அழைந்துள்ளன எனலாம். பிறிதொரு முறையில் கூறுமிடத்து இப்படிகள் தாங்திரிக நெறியில் வரும் பசுபாவம், வீரபாவம், திவ்யபாவம் ஆகியறைந்து நிலைகளையும் தழுவியுள்ளன எனலாம். வழிபாட்டு முறையிலும் சமயத்துவங்களிலும் மஞ்சள் தொப்பிக் காரருக்கும், சிவப்புத் தொப்பிக்காரருக்கும் இடையே உள்ளவித்தியாசங்களை, கிறிஸ்தவ மதத்தில் கத்தோலிக்கருக்கும், புரோட்டெஸ்தாங்தருக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளோடு ஒப்பிடலாம். இடையில் உள்ள ‘கர்க்கியுற்ப’ மதத்தினர் இவ்விரண்டு பிரிவினர்க்கு மிடையே நடுநிலை வகித்து நிற்பவர் ஆவர். இக்கர்க்கியுற்ப குருபரம்பரையின் ஆதிகுரு புத்த வச்சிரதரர் என அழைக்கப்பெறுவர். இவர், நீலங்கிரக் கடவுளாகக் கொண்டாடப்படுவதிலிருந்து கௌதமபுத்தகரை மகா விஷ்ணுவின் அவதாரமென இந்துக்கள் வழிபடும் முறையுடன் தொடர்புடைத்து என எண்ணுதல் தலைவராது. இக்குரு பரம்பரையில் வந்த முதல் மனிதனாக திலோப்பா ஆவர். அடுத்தவர் நஞ்சூப்பா. மூன்றாம் மார்ப்பா. மகாயோகி மிலதெறப்பாவின் குருவான இவர் வடமொழி, தீபேத்திய மொழி இரண்டிலும் வல்லுனராகி சிறந்த ஆராச்சியாளராயும், மொழிபெயர்ப் பாளராயும் விளங்கினார். இன்று தீபேத்தில் காணும் சமயசாத்திரங்களிற் பெரும்பாலானவை இவரால் இந்தியாவினின்றும் எடுத்துச்செல்லப்பட்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டனவாம்.

மகாயோகி மிலதெறப்பாவை மார்ப்பா சீடனுகைற்றுக்கொண்ட விதமும் அங்ஙனம் செய்வதற்கு மூன்அவரைப் பரிசோதித்த முறைகளும் உலகத்தின் சமயவரலாற்றில் ஒரு தனி இடத்தை பெற்றுள்ளன.

அவை படிப்பவர்க்கு மயிர்க்கூச்சல் தரும் திறத்தன. மிலறைப்பா தம் உத்தம குருவை அடையும் பல லாமாக்களைச் சார்ந்து வெவ்வேறு சாதனைகள் செய் தவர். அவற்றின் பேரூக பல்விதசித்திகளைப் பெற்று அதன் மூலம் பல்வேறு பாவச் செயல்களைப் புரிந்த வர். அவைகளின் தீய விளைவுகளில் நின்றும் விடுதலை பெறுவதற்காக மார்ப்பாவின் கையுல் பலவருடங்கள் சொல்லொண்க கஷ்டங்களையும், வேதனைகளையும் அனுபவித்தார். இறுதியில் தங் குருநாதனின் பூரண ஆசியையும், அன்பையும் பெற்று தீபேத்தின் சமய வளர்ச்சிக்கு அரும்பெருங் தொண்டாற்றினார்.

மார்ப்பா இல்லறத்திருந்து சமயத் தொண்டு செய்தவர். ஆனால், இவர் துறவியாக வாழ்ந்து துறவிகள் சங்கத்தின்மூலம் தொண்டு செய்தவர் இவர் அருளிய முக்கிய நூல், ‘ஓர் இலட்சம் பாடல்கள், எனும் பொருள் தரும் ‘கூர-வும்’ என்ப. மார்ப்பா பெருங் தத்துவ விற்பன்னர் என்றால் மிலறைப்பா பூரண யோவியும். அனுபவ ஞானியும் ஆவர். இந்த விதத்தில் மிலறைப்பா தம் குருவுக்கே குருவானார் எனலாம். அவரது உபதேசங்களிலிருந்து சிலமணி களைக் கீழே தருகின்றோம்.

அழியாத உண்மைகளைப்பற்றி நீடித்தசீயானம் செய்ததன்பயனுக்குத்தகங்களில் படித்தவற்றையும், பிறர் கூறியவற்றையும் நான் மறந்துவிட்டேன்.

* * *

எனது ஆத்மீக வளர்ச்சியில் யான்பெற்ற ஒவ்வொர் அனுபவத்தையும் தியானித்து வாழ்ந்ததால் வெவ்வேறு சயமக்கொள்கைகளையும் தத்துவங்களையும் நான் மறந்துவிட்டேன்.

* * *

சொல்லில் அடங்காப்பொருளை உணர்ந்துணர்ந்து வாழ்ந்ததன் பயனாக சொற்களினதும் வாக்கியங்களினதும் வேரை அறியாத நிலையை நான் அடைந்துவிட்டேன்.

உள்ளத்தின் ஆளத்திலிருந்து தன்னலம் நீங்காத வகையில் புரியப்படும் தான் தருமங்களால் அதிக பயன் இல்லை,

* * *

தருமானது ஒருவனின் இரத்தத்துடன் ஊறி நிற்காத நிலையில் தாந்தரிக நூல்களைக் கற்பதில் யாதும் பயன் இல்லை.

* * *

மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றும் சப்யக் கொள்கைகளுடன் ஒன்றித்திரா நிலையில் சமயச் சடங்குகளாலும் விழாக்களாலும் பயன் ஏதும் இல்லை.

* * *

உண்மையான அன்பும் அடக்கமும் உள்ளத்தில் ஊருமல் தூபி களைக்கட்டி ஆலயங்களை எழுப்புவதால் பயன் ஏதும் இல்லை.

* * *

இம்மணிவாசகங்களால் மகாயோகி மிலறைய்யாவின் சமரசமனப்பான்மையை நாம் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

இம் மணி வாசகங்களால் மகாயோகி மிலறைப்பாவின் மனப்பான்மையை நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளலாம்.

தலைவாமாவைத் தெளிவுசெய்யும் விதம் செய்தி த்தாள்களைப் படிப்போர்க்கு நன்குதெரிந்ததொன்று கையால் அதைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் இங்குத் தரவில்லை. வைகாசி விசாகத்தை முன்னிட்டு வெளிவரும் இம்மலர் அதற்குப் பொருந்த புத்தபெருமானின் திருமுகப் பொலிவுடன் காட்சியளிக்கின்றது.

—*—

டால்ஸ்டாய் சிறு கதைகள்

(ஆசிரியர்.— எம். எஸ். கப்பிரமணியம்)

கிடைக்குமிடம்:— எம். எஸ். கப்பிரமணியம்.

ஏகாம்பரபுரம்தெரு, கல்லைக்குறிச்சி, [தென் இந்திய]

விலை ஒரு ரூபாய்.

ஓழுங்

புத்தரைப் போற்றுவோம்!

—*—

— பல்வளி —

போற்றிப் பண்ந்தீடு வாரீ!—சத்வ.

போதம் வளர்ந்தீட்டு புத்தர்ச்சி ராஜைப் (போ)

— அனுபல்லவி —

மாற்றறி யாப்பசம் பொன்னை,—புவி

மாந்தர்க் கொள்தர வத்ததநற் கண்ணைப் (போ)

— சரணங்கள் —

ஸ்ராயி ரத்ததநா ஞண்டி—முன்பு

ஸ்டற்ற பாராதம் ஸந்த மகானை,

பாரால யத்தின் வீவாங்கை,—அறப்

பண்பு வரைக்குபே ரின்பப் பெருக்கைப் (போ)

தாயினும் ஆயிரம் பங்கு—அரூஸ்

தாங்கிவந் தீட்ட தயாபரன் இங்கு;

சேயீனும் தூப பவீந்ரான்;—ஜீவ

சேவைக் குயிர்த்தீட்ட தீன சமுத்ரன் (போ)

வையந் துயர்க்கு வருந்தி,—இளம்

மனவீ குழந்தை அனைத்தும் துறந்த

துய்ய கருணைக் கொழுந்து;—ஆத்ம

ஜோதிகள் டின்னல் துடைத்த மருந்து! (போ)

வற்றுத் ஞான சுரபி;—ராஜை

வாழுக்கைக் கனத்தில் மறந்த துறவி;

பற்றற்ற தெய்வப் பிறவி;—மூடப்

பாழிருள் போக்குமெய்ஞ ஞான இறவி; (போ)

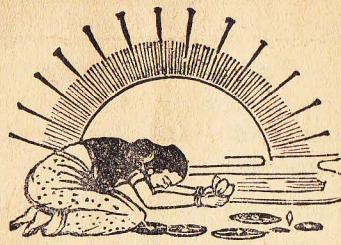
பேதங் கடந்தீட்ட பெம்மாள்;—அன்புப்

பேரா சால்புவி யான்பவன் அம்மா!

ஒதற் காதிவன் கீர்த்தி;—நாஞும்

ஒப்பற்ற வன்புகழ் செப்பிடல் கீர்த்தி! (போ)

—“பரமஹம்ஸ தாசன்”

அண்ணல் ஏற்றிய கூபம்!

[நானசவுந்தரி]

காலைக்கதிரவனின் வரன வயறிவிக்கும் செவ்வானம் நினைத்த நெஞ்சில் நின்றுலாவும் நீலமேகன் கண்ணன் குழலுதிக் கொண்டிருக்கிறுன். ஆதிபரனேடு அன்னையை அரைநொடியில் சுற்றிவந்த மூவிகவாஹனன் ஒருபுறம் கோவலமயிலாடி வரும் குமரன் அபயமளிக்கிறுன். சொல்லின் செல்வஞம் இராமபிரானும் “தவமாமதவம் செய்” தையலாகிய சீதாபிராட்டியோடும் ஆஞ்ச நேயருடனும் அங்கு பிரசன்னமாகி இருக்கிறுன். திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட நாயகன் தனது தேவியோடு வீற்றிருக்கிறுன். துள்ளி யோடும் மனதை நிறுத்தத் துரியந்தனில் தூக்கியதிருவடியடையோனின் நடனம் நடைபெறுகிறது. தவக்கோலம் தாங்கியமகான்கள்; முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் அகங்காரத்தைச் சுட்டெடரித்துத் துங்காமற் துங்கி சுகம் பெற்ற ஞானியர்கள், கற்றறிந்த உத்தமர்கள். பரமணப்பாடும் பணியையே பணியாகக் கொண்ட பக்தர்கள், முக்கு நெறி நாடிய மூதறவாளர்கள்எல்லோரும் குழுமியிருக்கின்றனர். ஓங்காரத்தொனி நாதம் முழுங்குகின்றது. ஆர்வம் எனும் தென்றல் சீசுகிறது. அன்பு மனம் கமமும் புஷ்பங்கள் குவிந்துகிடக்கின்றன. ஓளியைப்பரப்பும் செஞ்சடர்த்திப்பங்களைத் தாங்கும் குத்துவிளக்குகள் அனி அணியாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறியவைகள் எல்லாம் எங்கே என்று கேட்கிறீர்களா? வானவர் உலகத்து வருணனை என்றே கற்பனை என்றே என்னுகிறீர்களா? இல்லையில்லை. தெற்குமுனைதன்னில் வீற்றிருக்கும் கண்ணிக்குமரிக்கு அருகேயுள்ள அனந்தங்காடு எனப்படும் திருவனந்தபுரத்திலே அபேதாஸ்ரமத்திலே பிப்ரவரி மாதம் 5, 6, 7-ந் தேதி களில் தமிழகத்தில் சென்னையிலே நடைபெற்ற காட்கிகள். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கண்டுகளிப்பெய்திய காட்சி.

அலங்காரப் பந்தவில் கண்ணனின் சிலை உள்ளத்தைக் காந்தமென இழுக்கிறது. விநாயகர், முருகன், திருமால் ஆதியோரின் படங்கள் வரிசையாக அமைக்கப்பட்டு நம்மையே மறக்கச் செய்கின்றன. அதோ! கருணை பொழிந்திடும் கண்களோடும், ஆரூதாருங்கடந்த ஆனந்தப் பேரொலியைத் தன்னில் தானாகக்கண்ட தேஜ

வோடும் கூடிய தவயோகி ஒருவர் கையிலே தீபம் ஏந்தி பெரிய விளக்கு ஒன்றின் அருகிலே சென்று தீபமேற்றுகிறார். நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் இன்பக் கிஞக்ஞப்பெய்த விழ்ஞா சஹஸ்ரநாமத்தை உள்ளொன்றி அர்ச்சனை செய்கின்றனர். கண் கொள்ளாக காட்சி உள்ளத்தை விட்டு என்றுமே அகற்ற முடியாத காட்சி.

தீபமேற்றும் யோகி யார்? எதற்காக ஏற்றுகிறார்? இதனால் யாது பயன்? என்ற சந்தேகங்களா? எவரும் கண்டறியாத கோடியர்ச்சனையைத் தமது ஆத்ம பலத்தால் துவக்கிவைத்த அப்பெரிய வர்தான் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அபேதானந்தமஹராஜ் அவர்கள். உலக இருள்துரத்தவந்த உத்தமனார் செந்தீபச் சுடரொளியை ஏற்றக் காரணமென்ன? தான் உயயப்பண்ணவில்லை. தனது நலன் பெருகப்பண்ண வில்லை. தனக்கு வாழ்வின் வளங்களைப்பெருக வேண்டிப் பண்ணவில்லை. தன்னைச் சார்ந்தோர் மட்டுமே தழைக்க பண்ணவில்லைதன் ஊரார் தன் இனத்தார் வாழவேண்டுமென்ற குறுகிய உள்ளத்தோடுபண்ண வில்லை. அகில உலக மக்களைல்லாம் நல்வாழ்வு பெறவேண்டும் என்ற பரந்த மனதோடு கோடியர்ச்சனை செய்கிறார் அண்ட சராசரத்து உயிர்களைலாம் தழைக்க, மணசெழிக்க, விண்செழிக்க, மாமறைகள் செழிக்கத் துவக்கினார் கோடியர்ச்சனையை.

சுவாமிஜி அவர்கள் தமது திருக்கரத்தால் உலகம் உய்ய தீபமைதை ஏற்றிவைத்தார். குத்து விளக்கிலே தீபமேற்றினார். கூடியிருந்த மக்களின் உள்ளத்திலே ஏற்றினார். ஐம்புலக்குகையிலே ஏற்றினார். மனஞ்சலைகப் பொன்னுலகாய், மாணிடரை வானவராய் மாற்றியமைக்கும் நாதாந்தப் பேரொளியைத் தீபமாக ஏற்றினார் துப்பங்கள் அகன்று இன்பம் பெருக, தீமைகளாகன்று நன்மைகள் பெருக, வறுமையொழிந்து செல்வம் பெருக, அறியாமை அகன்று அறிவுக்களைகள் பெருக; நோய்கள் அகன்று சுகம் பெருக, நாஸ்திகம் அழிந்து ஆஸ்திகம்தழைக்க, பொய்மையழிந்து வாய்மைஒங்க, தமோகுணம் ஒழிந்து சத்துவகுணம் பெருக, மனமாச அகன்று வெள்ளோய்களம் மிரிர, அக இருளகன்று ஞான ஒளி வீச, கோழைத்தனம் ஒளிந்து வீரவாழ்வு பெருக, அதர்மம் ஒழிந்து தர்மமதழைக்க வேற்றுமைகள் வேரோடு அழிந்து ஒற்றுமை பெருக கோடாறு கோடிமக்களில் நல்வாழ்வு வேண்டி ஏற்றினார் தீபமைதை. தனது உள்ளத்தில் கொழுந்துவிட்டு ஏரியும் ஆத்மஜோதியைத் தூண்டி விட்டார்.

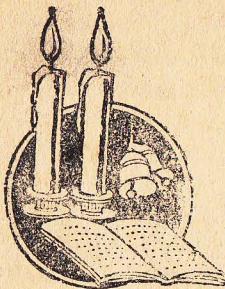
சுவாமிஜி அவர்கள் கோடியர்ச்சனையின்போது ஏற்றிய தீபம் மக்களுக்கு வாழ்விலே நலனைக்கொடுக்கும் நாவிலே கலையைக் கொடுக்கும். நெஞ்சிலேஅருளாக் கொடுக்கும் சுவாமிஜி அவர்கள் அப்போது அங்கிருந்த குத்துவிளக்கு ஒன்றிலே மட்டும் தீபம் ஏற்றவில்லை. அங்கே குழுமியிருந்த மக்களின் உள்ள மென்னும் அகல் விளக்கிலே, இறையன்பு எனும் நெய்யிட்டு, ஆர்வம் எனும் திரி யிட்டு பக்தியெனும் கனலைத்தீபமாக ஏற்றினார். ஒங்காரத்தொனி

பாடி மாயையெனுமிருள் அகன்று ஆத்மஜோதிபெற மெய்ஞ்ஞானதீபமைதை ஏற்றிவைத்தார். அக இருளகற்றி அறிவொளிவீச ஆத்மஞானதீபமைதை ஏற்றி வைத்தார். துடரும் வினை இனி விட்டிட, துரிய ஞான ஒளிதேன ஏற்றுவித்தார். நாட்டாலும் நீறத்தாலும் பிறப்பாலும் பேதமின்றி அஞ்ஞானம் அகல மெய்ஞ்ஞானதீபமைதை ஏற்றிவைத்தார். ஆணவப் பள்ளத்தில் வீழ்ந்த குருடர்க்கெல்லாம் பக்திக்கனல் மூலம்விழி அளித்து இறைநாமபெனும் வழிவசூத்து அருட்ஜோதி தீபமைதை ஏற்றிவைத்தார் விவேகம் எனும் கைவிளக்கும், சாந்தம் என்ற ஊன்றுகோலும், சமதிருஷ்டின்ற கண்ணைடியும் எடுத்துக்கொண்டு உனது அகத்திலே உண்மையைத்தேடி ப்புறப்படு என்று ஏற்றினார். சுத்தான்ம தீபமைதை ஐம்பொறியடக்கம், பொறுமை, இரக்கம், அறிவு, வாய்மை தவம், அன்பு ஆகிய மலர்கொண்டு அர்ச்சித்து உள்ளொளி பெருக என்று ஏற்றினார் தீபம். இருளை ஒளி விழுங்கி ஏக உருக்கொண்டதுபோல் உன்னுள்ளே நீ ஒன்றி ஒருவையுணர் என்று சொல்லாமற் சொல்லி ஞானதீபம் ஏற்றினார்.

தனக்கென வாழாது, பிறர்க்கென வாழும் அபேதானந்த சுவாமிஜி அவர்கள் பிறப்பிறப்பெனும் பெருங்கடலில் மக்களைல்லாம் ஆழ்ந்து விடாமலிருக்க பெரும்பணியாற்றுகிறார். திருவனந்தபுர ஆஸ்ரமத்திலிருந்து நாம பஜைன மண்டலி ஒன்றேரு மஹாமந்திரம் ஊர் ஊராகத் தெருத்தெருவாக முழங்கப் பிரயாணம் செய்துவருகிறார். அவருடைய நாவிலே கலையாசி பாடுகிறார். வேல் முருகன் அபயமளிக்கிறான். நடராஜன் நர்த்தனமிடுகிறான். கண்ணன் குழு ஊதுகிறான். அம்பாள் அருட்கொலு வீற்றிருக்கிறார். அவருடைய பஜைனயை வாழ்விலே ஒருமுறை சுவைத்தவர்கள் மெய்சிலிர்க்கும். உள்ளம் ஆத்மானந்த ஞானவெளியிலே சிறகடித்துப்பறக்கும் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் பொங்கும். பண்டதரும் பாமரரும் ஆண்களும் பெண்களும் வயோதிகரும் குழந்தைகளும் தமமை மறந்து காந்தம்சேர் இரும்பென ஒன்றுகின்றனர். ‘உள் ஒன்றினாலே உலகு ஒன்று’ மாதலால் அனைவருடைய உள்ளத்தையும் ஹரிபஜனம் ஒன்றினால் ஒன்றிவிடச்செய்கிறார் அப்பெரியார்.

மனை, மக்கள், வீடு, வாசல் செல்வம் எல்லாவற்றையும் துறந்து ஹரிநாமம் ஒன்றையுமே துணையாகக் கொண்டு திருவனந்தபுரத் தீல் இருந்துயாத்திரையாகப்புறப்பட்டிருக்கிறார். பண்பாட்டிலே சிறந்த பாரதமக்களுக்கு இது ஒரு பெருந்தருணம். பகவரை திவை அவதாரமாகிய அவரைக் கண்குளிரத் தரிசிப்போம். அவரோடு சேர்ந்து இறைவன் நாமத்தை வாய்ந்தையுப் பாடுவோம், அவர் வழிநடந்து அவன் அருள் பெறுவோம்.

‘உள்ளத்தில் அபேதம் வாழவேண்டும்—எல்லா ஊரிலும் ஹஸ்நாமம் மூழங்கவேண்டும்’

ஓம்

அபேதானந்தர் !

— ♫ —

“வைபத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் —
வானுறையுங் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்பது பொய்யில்
புலவரின் பொய்யாமொழி வையத்துள் வாழுகிற
மக்கள் பலவிதம் உண்டு உடுத்துப் பெற்றுப்பேணி
வாழ்வதையே இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்வோர்
ஒரு சாரார். எசன் மெய்யுரையை வே ம் பா க வு ம்
வெற்றுரையைக் கரும்பாகவும் கொண்டு வீண்பேச்
சுப் பேசித் திரியும் வீணர்கள் ஒரு சாரார் புலன்
வழிச் சென்று ஆணவத்தால் மழவோர் ஒரு சாரார்
அல்லற்பிறவி யறுபட வள்ளலைப்பாடுப் பற்றுவோர்
ஒரு சாரார். இவ்வாறு மக்கள் பலவாருக வாழு
கின்றபோது வள்ளுவர் குறிப்பிடும் வாழ் வாங்கு
வாழ்தல் என்பது யாது அவ்வாறு வாழ்ந்து காட்டு
கிறவர் யார்? என்ற கேள்வி எழும்பலாம். வள்ளு
வர் காட்டும் வாழ்வு நெறியிலே நின்று காட்டுகிறார்.
சுவாமி அபேதானந்தர் அவர்கள்.

திருவனந்தபுரத்தில் ஆசிரமத்தை நிலவிப் பணி
யாற்றி வரும் சுவாமி அபேதானந்தர் அவர்கள்
மாசற்ற மனத்தவர். பக்தியெனும் வி த் தி ட் டு,
பொய்ம்மையாம் களையைக் களைந்து, பொறை யெ
னும் நீரைப்பாய்ச்சி அன்பெனும் உரமிட்டு, ஆர்வ
மெனும் வேலியிட்டு அதன் பயனுகத்தான் பெற்ற
அனுபவமாம் இறைஞானக் கனியை பிறரும் சுவை
க்க வாழுகிறார். தனக்கென வாழுப் பிறர்க்குரியாளர்
வைராக்கியத்தைச் சுட்டெரித்த தேகம் உள்ளமோ
குழந்தையுள்ளம். தான் பெற்ற இன்பம் உலகினர்
அனைவராலும் பெறப்படவேண்டும் என்ற பரந்த
உள்ளம். அவர் முகத்திலோ எப்பொழுதுமே சிரிப்பு
என்றுமே சிரிப்பு. எதற்கும் சிரிப்பு. தன் ஜீ

ஆத்மஜோதி

205

யொத்த தவயோகிகளைக் காணுகிற போது உவப்
பக் கூடுகிற உள்ளச் சிரிப்பு ஆத்மீகத் துரையிலே
முன்னேறுகிற அன்பர்களைக் காணுகிற போது நம்
பிக்கையூட்டி ஆர்வலுட்டும் அன்புச் சிரிப்பு அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் மக்களை பார்க்கும்
போது அவர்களது அறியாமைக்கு இரங்கும் கருணை
பொருந்திய சிரிப்பு. இறைவனை பக்தியோடு பாடு
கிறபோது தன்னை மறந்த ஆனந்த பரவசச் சிரிப்பு
“இடுக்கண் வருங்கால் நகுகு’ என்ற வாழ்க்கைத்
தத்துவத்தை தானும் கடைபிடித்து பிறரையும் கடை
பிடிக்க வைக்கிறார்.

உலகிலே பேச்சாளர் பலர். செயலாளர் சிலர்.
வெளி வேஷத்தார் பலர். சொல்லிய வண்ணம் செய
வில் நிற்பவர் சிலர் சுவாமி அபேதானந்தர் அவர்
கள் கசடறக் கற்றவர் கற்றபடி நிற்பவர். அவரிடம்
மண்ணுக்கும் பொன்னுக்கும் பேதமில்லை இன்பத்
திற்கும் துன்பத்திற்கும் புகழ்ச்சிக்கும் இகழ்க்சிக்கும்
பேதமில்லை எத்துணையும் பேதமுருது எவ் வு யிருந்
தம்முயிர் போல் கருதும் கருணையுள்ளம் அவர் உள்ளம்
மனதிடையே சதா விகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
மாயா போராட்டங்களையெல்லாம் வென்று ஆண்ட
வளேடு வயப்பட்டு நிற்கும் திறன் பெற்றவர் ஹரி
நாமத்தினால், மடமையிருளில் வருந்தும் பாச ஆன்மாவிலுள்ள ஆசையாணவைக் களிம்பை நிக்கிப்
பரிபூரண நிலையெய்திய அரூட் சக்தியாளர்.

சுவாமிஜி அவர்கள் போதிப்பது பரந்த ஆழ்ந்த
தர்க்கம் மிகுந்த விதண்டாவாதமல்ல துன்பத்தைக்
கண்டு மிரண்டோடும் மக்களை அளைத்து துன்பத்
திலே இன்பம் காணமுடியும் இறைவனை உணரமுடியும்
என்று காட்டுவது அவரது போதனை வானில்
சந்திரமண்டலத்தை நோக்கிச் செல்ல வழிவகுக்கும்
விஞ்ஞானியல்ல அவர். ஆனால் அண்டசரா சரமணித்
தையும் தன்னுள் கண்ட பிறர்க்கு காட்ட முயலும்
மெய்ஞ்ஞானி. அறிவுப்பயிருக்கு அவர் உழவர்

சுவாமிஜி அவர்கள் தனது வாழ்க்கையை இறைபணிக்காக அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார்கள் சுவாமிஜி அவர்கள் பஜனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது பாவமெனும் நச்சு எரிந்து கொண்டிருந்த இடங்களில் எல்லாம் பக்தி யெனும் இன்பத்தேன் பிலிற்றும் இறைநாமம் பெருக்கெடுத்தோடும் அப்பக்திப் பெருக்கிலே அன்பர் தோய்வர். ஆடுவர் பாடுவர் தன்னை மறப்பர் உவகை மிக வேதாகாமத் தின் விளைவையெல்லாம் பெறுவர். சுவாமிஜி அவர்களின் பஜனையில் ஒரு முறை கலந்து கொண்டவர் கருக்குத் தான் தெரியும் அதன் ருசி. பல்லாயிரக்கணக்காண மக்களின் உள்ளத்து இருணையெல்லாம் நீக்கும் கோடியர்ச்சனை செய்தார்கள் நாமப்பிரசாரப் பணிக்கே தன்னை அர்ப்பணி த்திருக்கும் சுவா மி அவர்களின் அருளால் நாழும் நாமத்திலே நாட்டம் கொண்டு. பக்தி நெறி நின்று வையத்துள் வாழ வாங்கு வாழ்ந்து வாழ்வின் இடசியத்தை அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக !

• ராமநாமம் :-

—*—*

ராமநாமத்தை நன்கைபான காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தலாமேயன்றி ஒரு நாளும் தீயையான காரியத்துக்குப் பயன் படுத்த முடியாது. அப்படி இல்லையானால்திருடர்க்களும் கொள்ளிக்காரர்களும் மகா பெரிய பக்தர்கள் ஞகிவீட மாட்டார்களா? இதயசத்தீ உள்ளவர்களும் இதயசத்தீ வீரும்பு சீறவர்களுமே ராமநாமத்தை உபயோகிக்க முடியும்.

— காந்தி

யோக ஆசனங்கள்

S. A. P., சிவலிங்கம்
சேஸம்.

—*—*

69. பிருஷ்டவலிதருக்ஷாசனம்.

[செய்யும் வீதம்]

சமதள கெட்டி விரிப்பின் மேல் நேராய் இன்று கால்கள் இரண்டையும் அகட்டி வைத்துக்கொள்ளவும்.

கைகள் இரண்டையும் தலைக்குமேல் தூக்கிக் கொண்டு முச்சை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிவிட்டுக்கொண்டே பின்புறமாக முதுகுப்புறமாய் வளையவும். கால்கள் இரண்டும் நேராய் வளையாமல் இருக்கவும்.

இவ்வாறு வளைந்தபின் இடது கையால் இடது கணுக்காலைத் தொடவும். வலது கை தலைப்பக்கம் பின் பக்கம் நேராய் வளைந்து உள்ளங்கை மேற்பார்த்த வண்ணமிருத்தல் வேண்டும். இந்திலையில் சுவாசம் சமங்கிலையில் விட்டிழுக்கவும்.

மார்பு. முதுகு பின்புறமாக வளைந்திருக்கவும். கழுத்தை யும் வளைத்து முகம் பார்வை நேர மேல் நோக்கி விருக்க வும். சித்திரம் 69 பார்க்க வும். இவ்வாறு செப்தபின் வலது காலையும் மாற்றிச் செய்யவும்.

ஆசனத்தைக் கலைப்பித்தல்.

சுவாசத்தை உள்ளி முத்தவறே பின் பக்கம் வளைந்து காலி ன்

70

கனுகாலைப் பிடித்திருக்கும் இடது கையை எடுத்து சேராய் நிமிஸ்ந்து கால்கள் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்துச் சிரமபரிகாரம் செய்து கொள்ளவும்.

ஓர் மரமானது காற்றே அல்லது பலமின்றியோ பின்பக்கம் சாய்ந்திருந்தால் அந்த நிலையை ஒத்த வராயிருப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் உண்டாயிற்று

பலன்கள்:— பின்பக்கம் வளைவதால் முதுகெலும்பு இள மைப்பட்டு, கால்களின் எலும்புகளும், நரம்புகளும், வீரியமடைகின்றன. ஈரல், மண்ணீரல், முதலிய வற்றிலேற்படும் வியாதியைக் குணப்படுத்தும். கழுத்து, நரம்புகளுக்கும் சுவாசகோசங்களும் சீர்பெழும். நல்ல பசி எடுக்கும்: சிறுசீர்தடங்களின்றி வெளிபோகும். உஷ்ணத்தாலேற்படும் குத்துவாரத்தின் எரிச்சல் விவரத்தியாகும்.

70. பார்ஸ்வ வலித ருக்ஷாசனம்

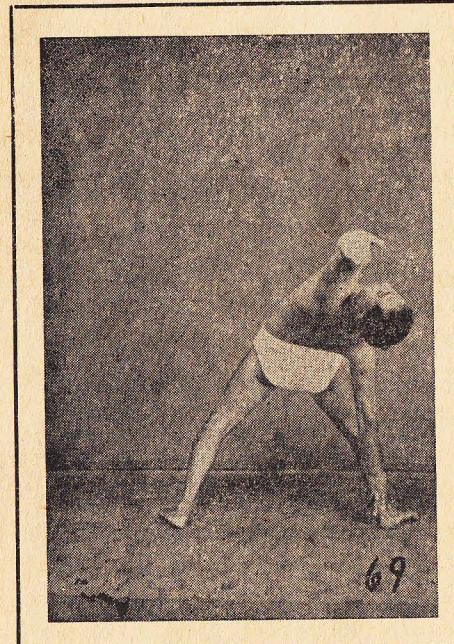
[செய்தும் விதம்]

சுத்தமான இடத்தில் வீரிப்பின்மேல் கால்கள் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து நின்று கொள்ளவும். கால் களின் குத்தாகங்கள் ஒன்று சேர்ந்தும், வீரல் பாகங்கள் அகட்டியும் வைத்துக் கொள்ளவும். இரண்டு கைகளையும் தலைக்குமேல் தூக்கி முழங்கைப்படன் சிற்று மடித்து நமஸ்காரம் செய்வது போல் வைத்துக் கொள்ளவும்.

பின் இடுப்புடன் உடலை இடது பக்கமாக வளைக்கவும் எவ்வளவு வளைக்க இயலுமோ அவ்வளவு வளைக்க வும். ஆனால் முன்னால் குனியிக்கூடாது. காலகளும் இடுப்புடன் இருக்கும் பாகமும் முன்பக்கம் வளையக்கூடாது. அகட்டவும் கூடாது. இவ்வாறு இடது பக்கமாய் வளைக்கும் சமயம் சுவாசத்தை வெளிவிட்டுக்கொண்டே வளைக்கவும் நன்கு இடது பக்கமாய் வளைந்தவுடன் சுவாசத்தை உள்ளிழுத்தும் வெளிவிட்டும். செய்யலாம். சுமார் 10 வினாடிகளில் நூந்தின் ஆசனத்தை கலைத்து மற்றவலது பக்கமும் இவ்வாறு செய்யவும். சித்திரம் 70. பாக்கவும்.

ஆசனத்தை கலைப்பித்தல்

இடது பக்கம் இடுப்புடன் வளைந்திருக்கும் நிலையை சுவாசத்தை உள்ளிழுத்துக் கொண்டே மெதுவாய் நிமிஸ்ந்து கைகள் இரண்டையும் கலைத்து சமமாய் விலாவுடன் தொங்க விட்டு சிரமபரிகாரம் செய்து கொள்ளவும்.

ஓர் மரம் அதன் நிலையில் நேராகவளர் ந்து பின் ஓர் பக்கமாய் வளைந்திருக்கும் நிலையைப் போன்றிருப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் உண்டாயிற்று.

பலன்கள்: வீலா எலும்பு, இளமைப்பட்டு, வீரியமடைந்து பிருஷ்டத்தில் அதிகமிருக்கும் கொழுப்பை நீக்கி. நல்ல பசியும் உண்டாக்கி, மலஜைத்தை கஷ்டமின்றி வெளிபேற்றும்.

ஆண், பெண், அனைவரும் செய்யலாம். பெண்மணிகள் ருதுகரப்பகாலம், மாதவிடாய் காலங்களில் செய்யலாகாது

:-)[ராமநாமம்](-
—*—

கடவுள் கட்டளையை மீறிக்கொண்டே கடவுள் காப்பார் என்று எதிர்பார்ப்பவருக்கு ராமநாமம் எவ்வீத பலனும் தராது. மனத்தை அடக்க முயறும் அடக்கமுடியாது வருந்தும் அடியார்க்கு மட்டுமே பலன் தரும்.

அன்பு, இன்பம், அமைதி.

‘தேவி’

நயனேமே அன்குதார், வசனேமே அமருததார்;
தோகே ஸர் மோரே சத்குருநாத்.

அன்பே சிவம் என்றும், அன்படையார் எல்லாம்-உடையார் என்றும் பெரியோர் கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ‘அன்பு’ என்பது எத்தகையார் மாட்டு, எவ்வண்ணம், எப்போது, தோன் றுவது என்றே? எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்றே என்போன் ரூர்க்கு எடுத்தியம்புதல் மிகமிகத் தூர்பைம். நிற்க

‘அன்பால் உலகைவெல்லாம்’ என்றும் அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்’ என்றும் சொல்லியிருப்பதை நோக்கு மிடத்து; அன்புதான் எல்லா நல்ல நிலைக்கும் முழுமுதற் காரணனான ‘சிவம்’ என்பது தெள்ளத் தெரிகிறது. ‘சிவம்’ என்றாலே மங்களம் என்று தான் பொருள். அத்தகைய மங்களாகரமாக ‘சிவமயமாக’ அன்பே ஒருருவாக எமக்குக் காட்சித்தந்து எங்களை (இரும்பு போன்ற) ஈர்த் துக்கவர்ந்து இழுத்த காந்தம்தாம் சுவாமி ழீ அபேதானந்தா அவர்கள்.

சுவாமி ஜீயினுடைய அருள் அமுதவாக்காக என்றும் எங்கும் எப்பொழுதும். எல்லோருக்கும், சொல்லுவதும், எழுதிக் கொடுப்பதும் அன்பு, இன்பம், அமைதி என்றும் அதையே வடமெழுயில் ப்ரேம, சுக, சாந்தி என்றும்தான் இருக்கும். உலகிலே அன்பு ஒன்று மட்டும் இருந்தால், சுகம் அதாவது இன்பம் தானே வந்து அடையும் என்பது கண்கூடாகக் காணப்படும் காட்சி. இன்பமான வாழக்கை நடத்துபவன் அமைதியாக இருப்பதற்கு யா ரை யா வது போய்க்கேட்கவோ வேண்டும்? ஆகவே அன்பு இருக்குமேயானால் இன்பமும், இன்பத்திலே அமைதியும் கிடைப்பது சர்வ நிச்சயம்; இனி.

இந்த அன்பு எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்? சிகப்பா? கறுப்பா? மஞ்சளா? நீலமா? ‘அன்பேசிவம்’ எனப்படும்போது சிவன் எவ்வண்ணத்தன், எந்நிறத்தன்’ என்று எழிதிக்காட்டொண்டே’ என்கிறார் சைவசமய குரவர். ஆகவே அன்பு செயலாகப் பரினமிப்பதில் தான் தெரியும். சம்பந்தர் சொல்கிறார்- ‘காதலாகிக் கசிந்துகண்ணீர் மல்கி’ என்று, அன்பு அதிகமால்ல அதுவும் தெய்வீகமாக இருக்குமானால் அவ்வன்பு ‘நிறைந்து ஊற்றெழும் கண்ணீராக வெளிப்படும். என்பது புலனுகின்றது.

ஒத்தமஜோதி

அவ்வாறே சுவாமிஜீயின் இன்ப அன்புக் கண்ணீரானது கண்ணனின் நாமத்தை உணர்ந்துபாடும்போது பிறர் பாடிக் கேட்கும் போதும் ‘வின்மாரியென இரு கண்மாரி பெய்யவே’ என்றார் போல வெளிப்படும். இனி,

இன்பம் என்பது, எது நமது உள்ளத்தைத் தொட்டு அதிலேயே லஷித்து பிறர்பால் திரும்பாதிருக்குமோ அந்த இடம்தான், எதைக்கேட்கவோ சொல்லவோ, மிக மிக விருப்பம் உண்டாகுமோ அதுவே இன்பம். சுவாமிஜீ அவர்கள் பிரதிதினமும் காலை வேளையில் [மனமும், புத்தியும் மற்றக்கருவிகளும் வேறு வேலையிற்சென்று களைப்படையாத முன்னரே) சொல்லுவும் கீதாவியாக்கியானம் இருக்கிறதே? அதை எவராயினும் சரி, படித்தோரானுலும், படியாதாரானுலும் ஆஸ்திக மனப்போக்காளனும் நாஸ்திகனும், சிறுவர்முதல் பெரியோரீருக், ஒருநாள்வந்து ஒரு சலோகத்தின் ஒருவார் த்தைக்குப் பொருள் கேட்டாலும்போதும், அப்போது அவர்கள் அடையும் அவ்வின்பம் எக்காலத்தும் அவர்கள் மறக்க முயற்சித்தாலும் முடியாததோன்று. மறக்க முயலும்தோறும் மறுபடி நினைக்கவும், நினைந்து நினைந்து இன்பம் ஊட்டவுமே செய்யும். அமுதச் சொற்கள் அவை. சாதாரணமாகவே ஒருவர் தனக்குக் கிடைக்காது என்று இருந்த ஒன்று கிடைத்த சமயத்தை அடிக்கடி என்னி என்னி இன்பம் துய்க்கிறார் என்றால், சுவாமிஜீயின் கீதாரசத்தைப்பானம் செய்த யாரும் அந்த இன்பத்தைமறக்கமுடியாது. நேரிலே இருந்து (மதுரையில்) இதைச் செவி மடுத்தவர்கள்தான் அறியலாம் நாமே சுவாமிஜீ சொன்னார்கள் என்று சொல்லி சுவாமிஜீ சொல்லும் சில உதாரணக் கதைகளையோ, பாடல்களையோ சொன்னாலே ‘ஆஹா’ என்று ஆச்சரியமும் அதிலே ஒருவித இன்பமும் அடையும் பலர் நேராகவே சுவாமிஜீயின் திருமுகத்திருந்துவரும் சொல்லாகிய அமுதத்தை உட்கொள்ள நேர்ந்தால் அடையும் இன்பத்தைக் கற்பனை செய்யவே முடியாது.

ஒருமறை கேட்டதையே பலமுறை கேட்ச நேரிடினும், அவ்வப்போது அதிலே ஒரு புதுமை இருப்பதாகத் தோன்றுமே தவிர நேற்றும் இதைத்தானே சொன்னார்கள்’ என்ற மனோபாவம் ஏற்படவே செய்யாது. ‘செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றிற்கும் சுயப்படும்’ என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க சுவாமிஜீ கிதைக்கு அர்த்தம் சொல்லும்போது நம்மைமறந்து பசியை மறந்து எல்லாம் மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டு முடிவடைந்தபின் ஏதோ பறிகொடுத்ததுபோல் தோன்றும். மதுரையிலேயே இருந்து 18 அத்தியாயங்களுக்கும் பொருள் சொல்லவேண்டும் என்ற பிரார்தனையை வெளியிட்டார்கள் மதுரை வாசிகள். ஆனால்

ஸ்வாமிஜீ அவர்கள் மதுரைக்குமட்டுமா சொந்தம்? யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்' என்றல்லவா? புறப்பட்டிக்கிழுர் கள். ஆகவே அகில பாரதமும் சென்று பகவன் நாமப்ரசாரம் மட்டுமல்ல விஷ்ணு என்றகீதாஸார இன்பத்தேனியும் சிவமாகிய அன்புப் பழத்தையும் தம்முடைய பக்திப்பாடல்களில் குழைத்து ஊட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், 'கணிதந்தால் உண்ணவும் வல்லிரே' என்ற நாவுக்கரசர் பெருமான் சொல்லின்படி அக்கினியை ருசித்து சுவை அறிந்து உண்ணக்கூடியவராகவும்தான் ஆகவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்பெற்ற அந்த இன்பம்நாழும் பெறலாம். இதில் சிறிதும் சந்தேகமே வேண்டாம்.

பேதமற்ற மனத்தினராய், யாவரிடத்தும் அன்றலர்ந்த இன்முகம்காட்டி, அவரவர்க்குத் தோன்றும் சிறு பெரிய சந்தேகங்களுக்குத் தக்கவிடை அறிந்து மனத்தை ஒரு நிலைக்குவரச்செய்யும் வன்மை தெய்விகம் பொருந்திய சுவாமிஜீயின் கண்களுக்குத்தான் உண்டு. 'பேசாத பேச்சாக, சொல்லாதசொல்லாக' அமைந்திருக்கும் அந்தக்கணகள் எங்கள் சொந்த அனுபவத்தைச் சிறிது சொன்னால்தான் விளங்கும். சாதாரணமாக இன்று ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று மனதில் திட்டமிட்டுக் கொண்டு வருவோம். ஆனால் அதைக்கேட்கவேண்டிய அவசியமே இராது. சரியாக அதே கேள்விக்குத் தக்கவிடை அவருடைய கீதாவகுப்பில் சொல்லித் தெளியவைத்து விடுவார்கள். யாரைக் கேட்டாலும் இந்த உண்மை விளங்கிவிடும்.

இதேபோல பிறர்மனம் நோகாமலும் சொல்லிலே இனிமையைக் கலந்தும் அவர்கள் செய்யும் உபதேசம் சாக்ஷத் மீரீ கருஷ்ணனே நம்போன்ற (கலியுக) அர்ஜுனர்களுக்காகச் செய்யும் கீதா உபதேசம் என்று சொல்லுவதில் யாதொரு தவறுமில்லை.

இவை வெறும் பேச்சல்ல, பொய்யும் அல்லவென்பதை மதுரையில் நடந்த கீதாவகுப்பில் கலந்துகொண்டவர்களைக் கேட்டால் தெரியும். கீதா வகுப்பு முடிந்ததும் கடைசியாகப் பாடப்படும் 'ஜெய பகவத் கீதே' என்ற பாட்டை சுவாமிஜீ அவர்கள் பாடும் போது கேட்டவர்கள் கீதையையும் சரி அதைச் சொன்னவரையும் சரி எழுபிறவி எடுத்தாலும் மறக்கவே முடியாது இனி,

அன்பையும், அவ்வன்பாலாகிய இன்பத்தையும் பெற்ற நாம் செவியும், மனமும் தவிர கண்பெற்ற பயன்பெறக் கண்ணனின் ஹாரத்தியைப் பார்ப்போம். ஸ்வாமிஜீ அவர்கள் முதலில் சங்கம் முழங்க மணிகள் ஓவிக்க, மஹாமந்ர கோஷத்தோடு ஜோதிமய மான வினக்கிற்கு ஹாரத்தி செய்யும் அழகே அழகு. அதைக்காண

நாலாயிரம் அல்ல நான்கு கோடி கணகள் படைத்திலனே இந்த நான்முகன்' என்று சொல்லத்தான் தோன்றும் ஹாரத்தி செய்யும் போதே 'ஓம்' என்ற பீஜாக்ஷரவடிவம்போலச் செய்வார்கள். பின்னர் 'நானும் ஒருவன்னமாகக் கோலத்தோடு விளங்கும் கோபி காலோலங்கு 'உண்ணீக் கண்ணன்' ஒருக்கையில் வெண்ணெய் மற்ற ரக்கையில் மங்கையரை மயக்கிக் கவரும் மாயக்குழல் கொண்டுநிற்கும் மண்டபத்தை அடைந்து ஹாரத்தி செய்யங்கால் அருகிலிருந்து கண்ணீக் காண்பதை விட்டு கண்ணனே தானைகி அருள் ஒளி முகத்தில் ஒளிர ஆனந்த அருவி கணகள்சொரிய சிறிய ஆரூல் கவரத்தக்க புஞ்சிரிப்புச்சிரிக்கும் ஸ்வாமிஜீயின் முகாரவிந்தத்தைக்கதான் எங்கள் கணகள் பார்க்கும்.

அப்போது தோன்றும் அந்த முகம் மனத்தாழுத்திலே பதிந்து விட்டது என்றால் அங்கே என்றென்றும் அமைதி அமைதி அமைதி. அதைத்தவிர வேறெதற்கும் இடபேயில்லை.

சுவாமிஜீயின் பஜனையும். பூஜையும் கேட்டும் பார்த்தும், ஈடுபட்டவர்கள் இருக்கலாம். கீதையைக்கேட்டவர்களும் இருக்கலாம். அதேபோல பேசவும், பாடவும் செய்யலாம். ஆனால் எல்லோரிடத்தும் ஒவ்கும் தாழாத அன்பும் இன்சொல்லும் கடுத்துக்காட்டாதமுகமும், ஒங்கார ஒலியோடுகூடி ஒலிக்கும் அந்தச்சிரிப்பும் எவர்க்கும் எடுக்கமுடியாத தெய்வச்சிறப்புச் செல்வம்.

அன்பு சாட்டும் இருவிளிகள். இன்பமூட்டும் அழுதச் சொற்கள் அமைதிதரும் அபேத சவஞபும்.

'அழுந்தொறும் அணைக்கும் அன்னை' அறிவிலாது ஒடி ஆடி விழுந்தொறும் எடுக்கும் அப்பன் விளையாடும்போது தோழன் 'தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வம் சொந்தமாய் எடுப்போர்க் கெல்லாம் குழந்தையாய் இப்படி உலாவும் எங்குருநாதன் வர்மி வாழி, வாழி, வாழியே.

இவ்வாறு ஏதும் அறியாதவராயினும் அவர்களைப்பற்றி ஏதாவது எழுதவேண்டும் என்று தோன்றியதால் 'அவன் அருளால் அவன்தான் வணங்கி என்பதுபோல் அவர் கருணையால் ஏதோளமு தியிருக்கிறேன். பிழையிருப்பின் பொறுத்து ஞனமிருப்பின் ஏற்று ஆசிர்வதிக்க அபேத சரணங்களில் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

“சாந்தியே வாழ்வின் சம்பூரணம்”

(செல்லி: C. மதார் நாச்சியா)

—*—

இவ்வுலகத்தில் தோன்றியுள்ள நாம் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனைகளையும். கஸ்டங்களையும் தீர்க்க வேண்டுமானால் தியானத்தின் ஆடிப்படையில் ஆத்மீக வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

நாகரீகத்தின் பெயரால் கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளிலே மூழ்கியுள்ள இன்றைய மனிதன் மதியிழந்து மட்டாக இன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் வெறியினால் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிகிறுன். ஆகையினால் அமைதி யின்றி தடுமாறு கிறுன். அவனது இதயத்திலே மறைந்திருக்கும் மகத்தான ஆனந்த மயமான தெய்வீக சக்தி யை அடைய முயற்சிக்காது கேவலம் சிறிது நேரம் புலன் களுக்கு இன்பங்கரும் போக விஷயங்களில் மயங்கித்தனது ஆத்மீக சக்திகளையெல்லாம் இழந்து விட்டு பலகீனங்க இத்தரணியிலே வாழ்கிறுன் உண்மையிலேயே உயர்தரமான தும்ணிலையானதுமான ஆனந்தத்தை அடையவேண்டுமானாம் அவசியம் தியானத்தில் ஈடுபட்டு மனதத பண்படுத்த வேண்டும் இதயம் பரிசுத்தமாக இருந்தால் தான் தெய்வீகச் சக்தி யை சிறந்த முறையிலே அதிகரிக்கச் செய்து வாழ்க்கையில் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க முடியும்

நம்முடைய உண்மையான நிலை என்றும் அழியாத எந்த சக்தியினாலும் தீண்டப்படாத மிக உண்ணத்தெய்வீக நிலையோடும் அந்தப்பேரின்பப்பெருநிலையை ஒழுங்காகத் தியானிப்பதின் மூலம் தான் அடைய முடியும் மனமானது ஆபாச உணர்ச்சிகளினால் அசைவுற்று தீய எண்ணங்களினால் தாக்கப்பட்டு சதா சலித்துக்கொண்டிருந்தால் நாம் ஒழுங்காக தியானம் செய்ய முடியாது. அறிவும் அமைதியும் நிறைந்த தியான நிலையில் இருந்து தவறி விட்டால் நம் வாழ்வு பெரும் துக்கமாக மாறிவிடும்

ஆத்மஜோதி

நம்மிடத்தில் மகத்தான சக்திகளும் உயர்வான அறி வுகளும் நிலையான ஆனந்தமும் மறைந்திருக்கின்றன. அவைகளை வாழ்க்கையில் பிரதி பலிக்கும் படி செய்வதிலேதான் இன்பமும் இனிமையும் இருக்கின்றது நம்மிடத்தில் அமைந்துள்ள ஆத்மீக சத்தியை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தடையாக இருப்பது நமது ஆசைகளே.

கெட்ட தீய எண்ணங்களுக்கு மனிதன் ஆட்மையாவதினால் தான் அவன் சக்தியிழந்தவனுகவும் துக்கம் நிறைந்தவனுகவும் காணப்படுகிறுன். நமது தியான சக்தியை மட்டும் சிறந்த முறையிலே ஒங்கச்செய்து பரிசுத்தமாக வாழ ஆரம்பித்து விட்டால் நிச்சயமாக பரிபூரண நிலையாகிய தெய்வீக தன்மையை அடைந்துவிடாலாம். மனிதன் ஒயாத் துக்கத்தினால், கவலையினால் கலங்கி நிதான சக்தி யை இழப்பதற்கு முக்கிய காரணம் அவன் சிற்றின்பவலையிலே சதா சிக்குவதினால் தான் பின் எங்கு கிருன். ஏமாறுகிறுன். எந்த வித வழியுமின்றி அந்த காரத்திலே அகப்பட்டு எண்ணற்ற இன்னல்களுக்கு ஆளாகி அவதிப்படுகிறுன், உலக வாழ்க்கையில் குதித்துள்ள மனிதன் ஆசை வெறிகளுக்கு அடிமையான தினால் சகிக்கமுடியாத்துயரத்துடன் சோகமாக காட்சியளிக்கின்றுன். துக்கமும் துயரங்களும் கண்மூடித்தனமாக ஆசையின் பிரகாரம் வாழ்வதினால் தான் ஏற்படுகிறது துயரத்தினின்றும் தப்ப வேண்டுமானால் மனிதன் அவசியமாக ஆத்மீகப்பரிசுத்தவாழ்வை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆத்தெய்வீக வாழ்வை நெறியோடு வாழ்வதின் மூலம் தான் நிரந்தரமான சாந்தியையும் நிலையான ஆனந்தத்தையும் அடைய முடியும் மனதிலே ஆசைகள் மண்டிக்கிடக்கும் வரையில் உலக வாழ்வும் பெரும் புயலாகவே இருக்கும். காமக்குரோத உலோப முதலிய மிருக உணர்ச்சிகளுக்கு மனிதன் கட்டுப்படுவதினால் தான் வாழ்க்கைகாய்ந்துகருகிபாலைவனமாகமாறிவிடுகிறது ஜோதி வீசி. ஆனந்தமுட்டி அறிவு வழங்கிடும் இன்பமயமான தியானத்திலேதான் வாழ்க்கையில் விடுதலைப் பெறமுடியும். அப்பொழுதுதான் சாந்தி நிலையத்தில் சம்பூரணமாக நுழையமுடியும்.

ஸ்ரீ சைதன்ய நேவா! ஸ்ரீ அபேதானந்த ஞாபா!

[உடுமலை ஸ்ரீ வீரவாஸன்]

அனோக நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் மஹாபிரபு சைதன் யர் என்பவர் வங்காளி தேசத்தில் நமதுவீபத்தில் பிறந்து ராதாகிருஷ்ண பிரேமையை சகலருக்கும் உபதேசித்து அகில இந்தியாவிலும் பாத்திரர் செய்து நாம மஹிமையைப் பிரசாரம் செய்தார்கள். ஆனால் அதே வழியைப் பின்பற்றி நம்குருநாதர் ஸ்ரீ அபேதானந்த மஹாஜீ அவர்களும் கேவலம் நாமப்பிரசாரத்திற்காகவே ஒரு பாத் திரையைத் தொடங்கித் தமிழ் நாட்டில் சில முக்கிய நகரங்களில் மாத்திரமே சில சில வாரங்கள் தங்கி அனோகம் வியக்திகளை மெய்மரக்கச் செய்து பைத்தியங்களாக அடித்து விட்டார்கள்ருல் அம் மஹாஸீன வேறுபாருக்கு ஒப்பிட முடியும்? மஹாப்பிரபு சைதன்ய பகவானுக்குத்தான் நிகராவார் அவர்!

‘தினமணி’ பத்திரிகையில் சென்ற ஜாலை மாதம் சுவாமிஜியின் மதுரை விஜயத்தை பற்றி படிக்க நேர்ந்தது பாரோ ஒருவர் இந்தக் காாலத்தில் 27 நாள் அகண்ட மஹாமந்திர ஜட்டத்தை மதுரையில் தொடங்கி இருப்பதாகவும், இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் தீப மங்கள ஜோதியை பிரதக்கி னம் செய்து மகா மந்திரத்தை சுருதியுடன் காணம் செய்து கொண்டிருக்க ஏற்டாடு செய்து வருவதாகவும். ஏராளமான பக்தர்கள் தினம் கூடி பகவன் நாமசங்கிர்ததனம் செய்வதாக வும் பத்திரிகை மூலம் படித்தது மிகுந்த ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அன்றே ஜாலை 14-ந் திகதி திங்கட்கிழமை எங்கள் குடும்பத்துடன் மதுரைக்குக் கிளம்பினேன். அங்குள்ள பஜீனைக் கோவ்டியாரின் முக்கிய பிரமுகர் ஒருவரை அன்று மாலை 7 மணிக்கு சந்தித்து ஷி சுவாமிகள் எங்கு தங்கியுள்ளார்கள் என்று விவை அவா மிதந்த வெட்கத்துடன் நான் 20 தினங்களுக்கு முன் அந்தச் சுவாமிகளை தரிசித்து மதுரைக்கு வரவேற்கும் பாக்கியம் பெற்றேனே யள்ளி இது காறும் அவர்களின் பஜீனையைக் கேட்க வில்லை- என் உடல் நிலை காரணமாக நான் போக இயலவில்லை ஆனால் நானே தங்களை அழைத்துப் போய்ச் சுவாமிகளுக்கு அறிமுகப் படுத்துகிறேன். என்றார். மதன கோபால சுவாமி கோவி

ஆத்மஜோதி

217

வில் அகண்ட நாம யக்சம் நடைபெற்று வந்தது அதில் சிறிது பங்கு எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றேயும். முதன் முதலாக எங்களுக்கு உள்ளே நடக்கும் பஜீனையில் கேட்ட சப்தம் “ஹரி” ராம் க்கிருஷ் னைஹரி’என்ற நாமாவனியில் ‘ஹரி’ என்ற சப்தம் இடி முழங்கும் நாதத்துடன் வட இந்திய பானியில் நாம கோஷம் கர்ஜிக்க என்றென்றுமே எங்கள் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கேட்பானேன் அன்று பஜீனை! வெகு ஜோர்!

பாரைப்பார்த்தாலும் கேள்விபட்டாலும், பாடினாலும் நினைவு படுத்தினாலும் பக்கத்திலிருங்தாலும் வெகு தூரத்திலி ருந்தாலும் ஆண்டவரிடத்தில் காரணமில்லாத பிரேமை பக்கு உண்டாகிறதோ, அப்பேர்ப்பட்ட அந்த சைதன்ய தேவரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். என்று ஒரு பெரியவர் மஹாபிரபுவைப் பற்றி எழுதியிருப்பது. இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது அந்தக்குறிப்பு முற்றிலும் நம் சுவாமிஜிக்குப்பொருங்குகிறது என்றால் அதுமிகையல்ல. அனுமிவத்தவர்களுக்கு த்தான் தெரியும்! மேலும். இந்த நாமரஸத்தை பாருக்குத் தான் வாரி வழங்க வேண்டும் என்ற பாகுபாடு உண்டா? உன் பெயா என்ன? எந்த ஊர்? நமக்குவேண்டிய பேர் வழிபா? வேண்டாதவனு? என்ன ஜாதி? எத்தனை வயது ஏழையா? பணக்காரனு? தகுதியுள்ளவனு? தகுதியற்றவனு? என்ன தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவன்? என்ற கேள்விகளோ, சந்தேகமோ உண்டா? அல்லது நாளைவா. மறுநாள் வா என்ற சாக்குப் போககு உண்டா? பக்கு என்பது சாமான் யமா? எந்த ஜீவன் முக்தர்கள் கூட போகத்தினாலும், தியானத்தினாலும், சாதனையினாலும் ஸமாதி நிலையிலும், கூட அனுபவிக்க முடியாமல் தினாறுகின்ற பக்திரசத்தை வாரி வாரி வழங்கின வள்ளால் மஹாபிரபு சைதன்ய தேவர் என்றால் அதன் பிறகு நம் சுவாமிஜியீ அவர்களைத்தான் பார்க்கிறேயும் நம் சுவாமிஜியீ அவர்கள் வீடு தோறும், வாசல் தோறும், தெருக்கள் தோறும். ரோடுகள் தோறும். குடிசைகள் தோறும், நகரங்கள் தோறும். கோயில்கள் தோறும். பஸ் நிலைபங்கள்

வாரி, வாரி, வழங்குகிறீர் பக்தியை! நாமாம்ருத ரசத்தை சக்தி யிருப்பவர்கள். ஆசையிருப்பவர்கள் தங்களால் இப்பற்ற அறைபானம் செப்பலாம் ஒரு முறை பானம் செப்தவர்கள் மறுமுறைவிடமாட்டார்கள் உலகெலாம் முழங்கவேண்டும் ஒம் நமோ நாராயணைப் பெற்று தான் அவர்கள் ஆசை,

ஏன் ஒருஊள் மஹாபிரபு ஸ்ரீ சைதன்யா ஒரு துணி தோய்த்துக்கொண்டிருந்த வண்ணைனிடம் சென்று காலில் விழுந்து விழுந்து வணங்கினாம் இந்தக்கதையை சுவாமிஜி பே அடிக்கடி சொல்வார்கள் துணி தோய்ப்பதை விட்டு விட்டு அந்த வண்ணை இவர் வழிக்கு வர மறுத்தானும், மறுமுறை மீண்டும் மீண்டும் ஸ்ரீ சைதன்ய பகவான் வண்ணையை நம் ஸ்ரீ து. கெஞ்சிக்கேட்டுக்கொண்டு. ஒரு முறை ‘கிருஷ்ண’ என்று சொல்ல மாட்டாயா என்று தயவுடன் கேட்க அப்படியே “கிருஷ்ண”, என்று ஒரு முறை சொன்னான். ஏன்! பின் பலமுறை சொன்னான். குதித்துக் குதித்துச் சொன்னான். கெளராங்க சுந்தர கான கோடி மன்மதனை ஜெயிக்கும் அழகே வடிவான ஸ்ரீ ராதா கிருஷ்ண வடிவான் அந்த சைதன்யரின் ஸ்பர்சம் பட்டபின் வண்ணையை தான்மாத்திரமா சங்கீர்த்தனம் செய்தான்? அவனைப் பார்த்தவர்கள், எல்லாரும் இந்த இன்ப ராசத்தைப் பானம் செய்தார்கள். இதேபோல்தான் நம் சுவாமிஜி அவர்களும் சென்ற இடம் எல்லாம் அனேகம் அன்பர்களின் வாழ்க்கையைப் பிருத்தி அமைத்து நாம ரசத்தைப்பருக வைத்தார்கள். அந்தப்பாக்கியம் பெற்றவர்களில் நானும் ஒருவன்.

எவ்வளவு நாமம் சொன்னாலும் மஹாபிரபு ‘போதாது போதாது’ இன்னும் உரக்கச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லி தானும் நாத்தனம் செய்வார்களாம். இதேபோல் நம் சுவாமிகளும் சென்றவிடங்களிலெல்லாம் இன்னும் உரக்கச் சொல்லுங்கள்! அபிமானத்தை விட்டு கதறுங்கள்! லஜ்ஜைநைய விட்டு விட்டு, நான் என்பதை மறந்து ஆண்டவன் நாமத்தை சிரமேல் கரம்கூப்பி, கைதடி, சொல்லுங்கள் என்பார்கள்.

என் அன்று சென்னையில் ‘எனக்காக எல்லாரும் இரண்டு சிமிடம் எழுந்து நாத்தனம் செய்து கொண்டு ஆண்டவன் நாமத்தை சொல்லுங்கள்’ என்று ‘ஹரிபோல், ஹரி போல், ஹரிரி ஹரிபோல்’ என்று சொன்ன உடன். அன்று கூடின அன்பர்களுக்குத் தெரியும் நடந்தது என்ன என்று? அனேகர் முக்கியமாக ஸ்தீர்கள் மெய்மறந்து கீழேவிழுந்து டரண்டனர். அந்தக்காகவி கண்முன் என்றும் மறையாது. இதைவிட இன்பம் வேறு உண்டோ?

—*—

வைஷ்ணவி சந்திதீபுரை

—‡—

ஆசிரியர்:- தண்ணைக்கமணி
திரு. வ. ச. செங்கல்வராய்பிள்ளை அவர்கள் மு. ஓ. கிடைக்குமிடம்:-

சன்மார்க்க சங்கம்

வைஷ்ணவி ஆலயம், திருமுஸ்லைவாயில்,

ஆவடி மார்க்கம்—தென்குத்தியா

விலை. ஒரு ரூபாய்.

தூக்க நிவார்த்தி.

ஸ்ரீமத் சுவாமி
[செங்காதராணந்தா]

மாணிடப்பிறவி அரிதினும் அரிது. அடைவதற்கரிய இம்மாணிட உடலைப் பெற்ற பின்னரும் இவ் வாழ்க்கையின் உண்மையான குறிக்கோளை அடைவதில் அலட்சியமாய் இருப்பதை விட விவேகமற்ற செயல் வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. சத. சித், ஆனந்தம் (உண்மை. அறிவு, இன்பம்) இதுவே ஆத்மாவின் இயல்பு. அதுவே நீ இருந்தும் மூடனைப்போல் கேவல சிற்றின்ப நுகர்ச்சியில் மதிமயங்கித் துன்பத்தின் படுகுழியில் வீழ்ந்து கரைகாணுமற் தத்தளிக்கின்றும்.

மனிதா! ஆற்றிவு இருந்தும் மீண்டும் மீண்டும் துன்பத்திற்குரிய விஷதைகளை விஷதக்க முனைந்து நிற்கின்றார்ய். நான் என்ற உணர்ச்சியும் எனதென்ற அகம்பாவமும் துயரத்தின் இருப்பிடம். இவைகளைக் கிழித்தெறிந்து மாசற்ற மனத்தால் நித்திய வஸ்துவை உணர்ந்தனுபவித்து நல்விளையாற்றிச் சம்சார துக்கத்தில் நின்றும் நீங்கி முத்தனுயிருக்க முயற்சிசெய்.

எது சர்வ வியாபியாயும், இடமும்-வலமும், மேலும்-கீழும், சச்சிதானந்தமாயும், இரண்டற்றதாயும் முடிவற்றதாயும் உள்ளது எதுவோ அதுவே சகல சீவராசிகளையும் உயிர்ப்பிக்கும் ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவை மறைத்து நிற்பது மனோவிருத்திகள். விடயாதிகளின் பெயரில் இருக்கும் பற்றுதலினால் ராக, துவேஷாதிகள் உண்டாகின்றன. மனதில் ராக, துவேஷாதிகளே சம்சாரம். மனதின் துவேஷாதிகளை அகற்றிப் பார்த்தால் நித்தியானந்த சொருபமாயிருக்கும் ஆத்மாவின் உண்மைநிலை விளங்கும். மன விருத்திகள் ஒடுங்குவதே பரமசாந்தி அல்லது துன்பமற்றநிலை. யோகம், ஞானம் பக்தி, நிஷ்காவிய கன்மம், இறைவழிபாடு முதலியவைகளின் உதவியால் பலர் பரமாத்மாவைத் தமக்குள்ளேயே உணர்ந்துள்ளார்கள். நீயும் இந்த நிலையை அடைய இப்பொழுதே பெருமுயற்சி செய்து நித்திய முக்தனைய் ஆனந்த சொருபியாய் இருப்பாயாக. சிரத்தை, பக்தி, தியானம் தன்னடக்கம் முதலியவற்றால் ஈசனை நாட முயலுவோர் இவ்வுலகிலேயே அவனை விரைவில் அடைவர்.

அருவாயும், உருவாயும், அருவருவாயும் இருக்கின்றன ஈசன். உள்ளும், புறமும், உறைபவன் கடவுள் அவன் திருவுடலே இவையாவும். ஆயினும் இவையாவும் அவன் அல்லன். எல்லாவற்றிலும் உள் ஜீவங்க விளங்கும் அவன் யாவற்றையும் பினைக்கின்றன. இத்தகைய பரம்பொருள் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பவன். ஆனந்தமயன், இப்பிரபஞ்சத்தின் காரணகர்த்தா. பிறப்பும் இறப்பும் மாறி

ஆத்மஜோதி

மாறி வரும் இவ்வையகத்தின் சம்சார சக்கரம் அவனால் சுழலுகின்றது. பவள மேனியன் திருமலரடிகளைக் கண்டதுமே சம்சாரதுக்கம் நீங்குகின்றது.

“இறைவா! நான் வாழ்த்தித் துதிக்கின்றேன் என் ஆணவத்தைஅழி. என் மனத்தின் தீய குணங்களை அகற்று. ஆசா பாசங்களாகிய கானல் நீரை அகற்று. உண்கருணையை என்னிடம் காட்டு. ஜயனே! சம்சார துக்கத்தால் வாடித் தளர்கின்றேன். என்னிடம் கருணை கொண்டு, கொடும் துன்பங்களினிறு என் ஜை விடுதலை செய். பரம்பொருளே! கருணை மயமான உன் இணையடிகளில் சரண்புகுந்தேன். என் ஆணவ மலங்களை அகற்றிப் பெருவாழ்வைத் தந்தருவசயாக’ இவ்வாறு தினந்தோறும் சிலதடவை மனப்பூர்வ மாக இறைவனிடம் வேண்டுதல்செய், வாழ்த்தித்துதித்து வழிபடுவாயாக. விரைவில் வியக்கத்தக்க நற்பலனை நீ உறுதியாகக் காண பாய். உனது இன்னல்சஞ்சம் இடையூறுகளாகும் சூரியனைக்கண்ட பணி போல் மறைந்தொழிந்து பரமசாந்தியுடன் இவ்வுலகில் வாழ்வாய்.

அருட்செல்வா! சூரிய மண்டல ‘ரூக்கற்று’ கரும் செயற்கைக் கிரகங்களும் உயர்தர வாணவேடிக்கை ரகத்தைச் சேர்ந்தவை. தூலப்பொருளும் மூளையும் இடையருமல் பழகும்பொழுது உண்டாகும் பெளதீக உண்மைகள், இவைகளைப் பார்த்து வியப்படைந்து மருளாதே. இவைகளால் போதுமென்ற நிறை வாழ்வு மனிததுக்கு ஒரு போதும் வராது. சூரிய மண்டலத்துக்கு மேலும் கோடானுகோடி அண்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் மேலும் கீழும் இடைவெளி யில்லாமல் ஏகமாய் நீங்கும் பரம் பொருளைப் பார்த்து உனது மனமாகிய ‘ரூக்கற்றை’ ஏவிவிடப்பழகாதகாலம் வரையிலும் பரமசாந்தி அளிக்கும் நிறைவாழ்வு உன்னல் வாழ்முடியாது. இது பேரறிவாளர்கள் கண்ட பேருண்மை, மனதில் ஆசாபாசங்களாகிய ஜாலிவித்தைகளை அகற்றிப் பரிசுத்தப் படுத்தினால், ஜனன- மரண வாழ்வைப்பற்றிய உண்மைகள் விளங்கும். சுகம், துக்கம் இவைகள் அசுத்த மனிதன் கற்பணைகள் என்று சுவானுபூதி யில் அறிவார்கள். தியானம், ஜூபம், பூஜை, இயம், நியாங்கள் முதலியவைகளால் மனதை நன்கு பரிசுத்தம் செய்து ஒரு முகப்படுத்தி இறைவன்பால் நிறுத்தப்பழகு. பிறந்திடத்தேயும், கறந்திடத்தேயும் நாடிநிற்கும் பேதமைன்றைத்த தியானத்தில் பயிற்றி நிதியை யோகியின் பேரினப் நிலையடைவாயாக.

“பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்கிச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காணபது அறிவறி (குறள்)

பக்திக்கடல்—அலை-2

மீரா—பஜன்.

ஜோதும் தோடே 3 ட பியா, மை நவ்ரீம் தோடே 3
தோரீ பரீத் தோடை 3 க்ருஷ்ண கெளன்ஸங்க் 3 ஜோடே 3

தும் ப 4 யே தருவா, மைம் ப 4 யீ பங்கி 2 யா
தும் ப 4 யே ஸாவா, மைம் ப 4 யீ மசி 2 யா!! (ஜோதும்)

தும் ப 4 யே கி 3 ரிவர, மைம் ப 4 யீ சாரா
தும் ப 4 யே சந்த 3 ட, மைம் ப 4 யீ சகோரா!
தும் ப 4 யே மோதி ப்ரபு 4 ஜீ, ஹம் ப 4 யே த 4 ரா 3 ட
தும் ப 4 யே ஸோனை, ஹம் ப 4 யே ஸீஹாக 3 ட!! (ஜோ)

ப 3 யீ மீரா கே ப்ரபு 4 ஸாஜ கே வாஸீ
தும் மேரே ட 2 ட குரு' மை தேரீ த 3 ட ஸீ-!! (ஜோ)

பதவுரை:— பியா=அன்பான, பரியமான; கண்ணே! தும்=நீ;
தோடே 3 ட ஜோ=விட்டுவிட்டால், கைவிடுவதாயின், மை=நான், தோடே 3 நவ்ரீம்=(உன்சரங்களை) விட்டுவிடமாட் டேன்:க்ருஷ்னை=ஹே கண்ணே! ப்ரபோ!; தோரீர்=உன்னு டைய; உன்மேலுள்ள; பரீத்=அன்பை; நட்பை; தோடை=விட்டுவிட்டு கெளன்=(வேறு)யாருடைய; ஸங்க் 3 =சேர்க். கையை, நட்பை; ஜோடே 3 = அடைவது, நாடுவது தும்=நீ, தருவர=மரமாக, மரம் என; ப 4 யே=ஆயின் ஏற்பட்டால்; மை=நான். பங்கி 2 யா = [மரத்தைநாடும்] பறவையாக, பட்சிஜோலமாக; ப 4 யீ= ஆவேன், என்னி வாழ்வேன்; ஸரவர=தடாகம், குளம். நீர்நிலை; மசி 2 யா =மீன் இனம் (நீர் இன்றி மீன் வாழ இயலாது) கி 3 ரிவர=மலைச்சரிவு; சாரா=ப்சம்புல்; சந்தா=சந்திரன்; சகோரா=சகோரபக்ஷி; (பூர்ணசந்திரனிலிருந்து கிடைக்கும் அமிர்த தாரைதான் சகோரபட்சியின் உயிர் வாழ்வு) ப்ரவு 4 ஜீ = ப்ரபுவே! புருஹோத்தமா!; மோதி=நல்ல முந்தி; த 4 ரா 3 ட =நால், சரடு; ஸோனை=தங்கம்: ஸிஹாக்தோ=பூஷணம்; ஆபரணம்; மீராப 3 ட யி கே=மீராவகிய எனது; ப்ரபு 4 =நாதனே; வ்ருஜகே=[ப்ருந்தாவனத்துள்ள] கோபியர்களின் வாஸீ (ஹருதயங்களில்) வசிப்பவனே! உறைபவனே; ட 2 டாகுர—எஜமானன் மை தேரீ த 3 ட ஸீ—நான் உனது அடிமை

ஓம்

மந்திரமகிழமை

[தொண்டர்]

இறைவனகைய சிவத்திலிருந்து முதல் முதல்ப்பிரிந்த கூருகிய சக்திதான் நாதம். அதுதான் [வாக்] கென்று வழக்கில் வருகிறது இறைவனிடம் (சிவத்தினிடம்) முதல் தோன் றியது ப்ரமம் ப்ரமம் என்றால் நாதம் என்றும் சொல்லலாம் முதற் சக்தி என்றும் சொல்லலாம் இவற்றைத் தத்துவ விளக்கத்தில் காணலாம். வாக்கின் பொருளை அறிந்தவன் பரமபதத்தையே பெறுவான் என்று கூறப் படுகிறது. இந்த வசக் கென்ற சொல்லை வேதவாக்கியம் என்றும் கூறலாம்.

வேத வாக்கியத்தை அறிய விரும்புவோர் வேதம் கூறியபடி ஆராயின் வாக்கென்பது வாக்காதி நான்கும் அதனிறுதியில் மந்திர மும் அதனிருதியில் பதமும் தோன்றும் முறையை உரண் முடியும் தத்துவத்திலே அத்துவா ஆறு. முதலில் தோன்றியது மந்திர அத் வா. அது தோன்றியதை உனர் எவராலும் முடியாது. வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இரண்டையும் தத்துவரீதியாய்ப் படித்த வர்களுக்கே அன்றி மற்றையோர்க்கு உனர் முடியாது. அண்ட கோடிகளையல்லாம் தன்னருள் வெளிக்குள்ளே கண்டார் தாயு மானவர். அப்படி அவர்காண அவருடைய குரு சொன்ன வாக் கேதான் காரணம் மவுண குருவாகி வந்து கை காட்டி (சின் முத்திரை) எனதாம் பணியறமாற்றி தன் செயலற்று இறைபணி நிற்றல் (ஏகஞகி இறைபணி நிற்றல் சிவஞானபோதம்) யோகநிலை எய்தி சினமுத்திரையோடு கூடி நிஷ்டை கைவரப்பெற்று சிவானு பவம் கண்டவர்களுக்கே தெரியும்

வாக் கென்றும் மந்திரம் ப்ரம்மம் தோன்றிய இடமாகும் அது மகா சக்தி வாய்ந்தது அந்த சக்தியாகிய மந்திரமூலமே யாகங்கள் தோன்றியதும் இன்ன இன்ன யாகங்கள் இன்ன இன்ன தெய்வங்களுக்கென்றும் அந்த அந்த தெய்வங்களுக்குரிய யத்திரங்கள் இன்ன இன்ன என்றும் அமைக்கப்பட்டது. இந்திரங்களில் பீசம் என்ற உயிரெழுத்தைப் பதித்து பின் உயிர் மெய் எழுத்தாலாய மந்திரங்களை முறைப்படி ஓதி அவியாசிய நெய்யைத் தர்ப பை மூலம் பெய்து குரு மூர்த்த மாயிருந்து வாக் கென்ற மந்திரம் பிறந்த அந்தப் பரப்ரமத்தை நினைக்க அந்த மந்திர வடிவான் ப்ரமம் தோன்றும் அதுவே நாம் கூறும் தெய்வம் இவை வாக்கு என்ற

திலிருந்து பிரிந்த ஒரு பகுதி விளக்கமாகும் இதுபோலவேதான் கோவில் வழிபாடு முறைகளும் முறையே மந்திரம் யந்திரம் தந்தி ரம் என்றும் கும்பம் விம்பம் தம்பம் என்றும் வேத விற்பனர்கள் கண்டபடி சாஸ்திரம் அமைத்துக் கோவில் கட்டி மந்திரம் என்ற ப்ரமத்தை முறைப்படி ஆவாகன ஸ்தவன், சந்திதான் சந்திரோத என்ற வரிசைகிரமப்படி ஆன்மாக்களுக்கு அங்கிரிகம் செய்யும்படி ஒழுங்கு முறையே கோவில் வழிபாடாகும் மந்திரம் என்பது ப்ரமப் பொருளென்று கொள்ளவேண்டும் அது ஒரு தெய்வ சக்தி யாகும்.

தற்காலம் இதை ஆராய்ந்து உணர முடியாதவர்கள், வேதம் கா வாக்கியங்களைப்படிக்க முடியாதவர்கள், மந்திரம் என்றால் என்ன பொருள் தெரியாதவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் தாங்கள் கண்ட நவீன ஆராச்சிகளைப் பேசவும் எழுதவும் தலைப்பட்டு விட்டார்கள் அவர்களிலே குறைகூறக் காரணமில்லை. சைவசமயஸ் தாபனங்கள் ஒன்றும் சரியான முறையில் இயங்காமையே இவற் றிற்குக் காரணமாகும். அப்படி இருப்பின் மேற்கூறியோரை மறுத்த காரணம் யாதெனக் கேட்கலாம். உதாரணமாக இன்று நடக்கும் விஞ்ஞானத்தை எடுத்துப்பார்ப்போம் பல நாட்டினரும் ஆராய்கின்றார்கள். முடிந்த முடிபாக இதுதான் அனு என்ற சக்தி என்று உலகுக்குக் காட்டிவிட்டார்களா?

அன்று உள்ள அரசன் புவவரை ஆதரித்து கண்ணுக்கு காணுத அனுவை (வாக்கென்ற மந்திரத்தை) சகல செல்வமும் மல்க மக்களைப் பரிபாலித்து வந்தான் என்று கூறப்படுகிறது. இன்றுள்ள ஜினநாயக அரசாங்கமோ அந்த அனுவை விஞ்ஞான ரீதியாய்க் காந்த சக்தி என்ற பெயர் கொடுத்துப் பலவிதயந்திர சாதனமாக்கிப் பல தொழில் வளங்களை உண்டாக்கி நாகரீக உலகத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். அதன் விளைவு விபரீதமான முடிவாயிருப்பது நாம் அறிந்த ஒன்றே. காந்த சக்தி நன்மையை விட அதிக தீமையும் செய்கின்றது உதாரணமாக உலகிலே பரவி வருகின்ற நோய்களுக்கு இந்த அனு ஆராய்ச்சிதான் காரணமென்று பல வைத்திய நிபுணர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

அன்றுள்ள அரசன் மக்களைக் களிமையோடு கூடிய உயர்ந்த ஆத்ம பாதையில் இன்பமாக வாழ வழி வகுத்தான் இன்றுள்ள அரசியலோ கடவுட் தன்மையில்லா ஆடம் பரமான வாழ்வை உலகுக்கு அளித்து மக்களிடத்து அமைதியைக் குறைத்து வருகிறார்கள் அதுமட்டுமல்ல நாகரீக வாழ்வானது உடல்நலங்கெட்ட நோய் வாழ்வாக மாறிவிட்டது இன்று நம்நாட்டில் வளர்ந்தோங்கி இருப்

பன வைத்தியசாலைகளோகும் இவையாவும் நோயை ஓட்டவல்ல நோயை வளர்க்கவேயாகும் சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் எந்த நாட்டில் வைத்தியசாலை அவசியம் இல்லையோ அந்த நாடுதான் உலத்தாலும் பஞ்ச சீலத்தாலும் சிறந்த நாடென்று பொருள் படக்குறி உள்ளனர்.

இனியாகிலும் விஞ்ஞான மூலம் வளம் பெருவதிலும் மெய்ஞ்ஞானமூலம் வளம் பெற அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்காவிட்டாலும் சன சக்தி நிலையங்களாகுதல் முன்வர வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன்.

மந்திரம் என்பது வீன் பொருளால்ல மனதெய்வீக சக்தி வாய்ந்ததென்பதை நாமெல்லோரும் உணரவேண்டும் அதன் துணை கொண்டு செயற்கருஞ் செயல்களை நாம் சாதிக்கலாம்.

புத்தர் அருள்மொழிகள்

—*—

மதம்

மதம் என்பது பாது? தீயை செய்யாமை, நன்மை மிகுதியாகச் செய்தல், அன்பும் அருணும் கொள்ளுதல், உண்மையும் தூய்மையும் உடையை இவையே மதமாகும்.

முத்தி

காமம். வெகுளி. மயக்கம் மூன்றையும் அறவே ஒழித்தவர்கட்டுத் துண்பம் கிடையாது முத்தி பெறுவர்.

சாந்தி

அறிவின்றித் தீயானம் இல்லை, தீயானமின்றி அறிவில்லை அறிவும் தீயானமும் யாரிடமுன்டோ அவரே சாந்தி அடைவார்.

பேறு

பிறர்க்கு உதவுவதே பெரும்பேறு; பெரிபோருடன் நட்புக்கொள்வதே பெறும் தேறு; துண்பம் வரினும் சோர்வீடாதிருப்பதே பெறும் பேறு.

• சர்க்கரை கோலி நுணம் -

(DIABETES) என்னும்

தீஸ்திவு மதுமேகத்தீற்கு மிகச்சிறந்த சூரணம்.

யாவும் மூலிகையில் சித்தர்களின் அனுபவ முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்டது.

சர்க்கரை வீயாதீயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கு
அற்புத ஒள்டதம்.

தபாற்சீலவுட்பட டின் ரூபா 6-75.

≡ SAMBU INDUSTRIES – SALEM 2 (S.I.)

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்:

ஆத்மஜோதி நிலையம் நாவலப்பிட்டி - சிலோன்.

62

நல்ல விநாயகர் துணை

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் திருக்குளத்திருப்பணித் தாழை விஞ்ஞாபனம்

திருவருள் நிறைந்த ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர கேஷ்டரத்தில்
சிவதீர்த்தமென்ற திருக்குளத்திருப்பணிக்கு சுமார் 60, 000
ரூபாய் வரையாகுமென மதிப்பிட்டு கருங்கல் வேலை நடந்து
வருகிறது. இப்பெருஞ் சிவ கைங்கர்யத்துக்கு புனிய சீலர்
களைனவரும் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி செய்து ஸ்ரீ வடி
வாம்பிகாலமேத முன்னாதப்பெருமான் திருவருள் பெற
வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம்

சி. பாலசுப்ரமண்யக் குருக்கள்,
தர்மகர்த்தா.